

[Aksel Larsen.]

Ja, men hvis vi kan gøre, hvad vi vil, og kan handle uindskrænket, vil det være meningsløst, at vi overhovedet skal tale om Tingene. Men Tiden tillader ikke, at jeg gaar udførligt ind paa dette. Jeg vil kun sige, at efter min Opfattelse er Artikel IX, § 1, ikke er i Overensstemmelse med Grundloven, uanset at Finansministeren hævder den modsatte Opfattelse.

Hvad i øvrigt angaar Grundlaget for Kontrakten, er dette det meget omtalte Program for Danmarks Genopbygning, et Program, der eksisterer i lige saa høj Grad som den berømte Marshall-Plan, der som bekendt heller ikke eksisterer. Vi har faaet oplæst Brevet af 19. August, og det opridser visse almindelige Principper for et Program, men siger ikke noget som helst om, hvorledes Programmet skal udformes, og hvorledes det skal virkeliggøres. Det er i Virkeligheden ikke noget Program. At et saadant Program ikke eksisterer, ikke udformet i hvert Fald, fremgaar jo ogsaa af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Udtalelser. Uanset ud fra hvilke Præmisses de er fremsat, har det ærede Medlem Bertel Dahlgaard sagt, at den Dag der kommer til at foreligge en Plan her i Landet, vil han være glad. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, der er langt mere inde i Inderkredsen end jeg, ved altsaa, at der ikke foreligger nogen Plan, ikke foreligger noget Program, men ikke desto mindre har man givet Tilsagn om at følge et Program for Genopbygning, som man paastaar har vundet almindelig Tilslutning herhjemme.

Ja, jeg synes, at det, der er sagt, siden jeg havde Ordet første Gang, ikke har røkket ved, hvad jeg har sagt, og vi vil derfor fortsat være skeptiske over for det Forslag til Beslutning, som Regeringen her har forelagt.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal kun til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sige, at jeg finder — det ærede Medlem maa ikke blive fornærmet over, at jeg bruger det Udtryk —, jeg finder det ret naivt at gøre et Forsøg paa at blande dette Forslag her sammen med den almindelige politiske Situation. Det er indlysende, at den højtærede Formand i enhver Henseende er berettiget til at afvise Forsøgene herpaa, og derfor kan jeg ogsaa nøjes med at sige, at de Forpligtelser, vi har paataget os paa andre Omraader, der bestemmer de politiske Forhold, vil blive opfyldt, og den Dag man opgiver Forsøget paa at tvinge dette Ting til at

tolerere en Ændring af den Politik, Tinget hidtil har tiltraadt, vil det ærede Medlem blive beroliget for det Mareridt, som Tanken om Valg har paaført det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Jeg maa naturligvis finde mig i, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard finder det naivt af mig at fremholde, at der i dette Laans Vilkaar er et økonomisk Program, hvorom et Flertal i denne Rigsdag er samlet, i hvert Fald omfattende de 4 store politiske Partier, og jeg maa vel ogsaa finde mig i, at man anser det for naivt, at jeg dermed haaber at kunne kalde det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og andre, der stifter politisk Uro, til Orden omkring dette Program. Jeg maa endelig have Lov til at sige, at jeg opfatter min Naivitet paa den Maade, at den deles af et stort Flertal af den danske Befolkning, som sikkert er enig med mig i Dag i, at vi, som det fremgaar af dette, har vigtigere Ting at foretage os end at kaste Landet ud i Valg.

Starcke: Tak til den højtærede Finansminister for hans Udtalelser og for hans Garanti for, at visse af de Bestemmelser, der findes i Overenskomsten, ikke skal forstaaes slet saa grotesk, som de er udformet. Men tilbage staar dog stadig Ordlyden, modsat Finansministerens Garanti. Maaske er den højtærede Finansminister snart borte fra sin høje Post, men Ordlyden bliver staaende. Jeg synes derfor, at der er Grund til at være ængstelig over for disse meget usædvanlige Bestemmelser.

Jeg vil gerne bede den højtærede Finansminister modtage en Undskyldning fra mig for de Udtalelser, jeg fremkom med om, at jeg ikke havde faaet udtømmende Oplysninger. Disse Udtalelser var ikke rettet mod den højtærede Finansminister, men de var rettet mod de ugunstige Betingelser, som man er underkastet, naar man indkaldes til et saa vigtigt Møde med en Tidsfrist, som gør det umuligt at naa til Mødet, saaledes at man ikke faar den oprindelige Behandling af Stoffet og ikke hører de Grunde, der anføres for og imod fra ældre og erfarne Statsmænds Side. Derved er man uvilkaarligt ringere stillet, naar man ene hurtigt skal tage Stilling til et saa stort og indviklet Komplex. Det var det, min Beklagelse gjaldt, idet jeg samtidig vil